

Αντιφωνητής

ὁ ἀχώρητος παντί πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς μητρὸς; Πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδύοκῃσεν. Ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν. Καὶ γέγονεν ὁ Ὡν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΙΟ ΓΝΩΜΗΣ

21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 185 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Το συγκλονιστικό έργο του βλοσυροειδούς του ιδιοφυούς καλλιτέχνη Γιάννη Στρούμπα!

Ματιές σε Προσπέραση

Η εσωστρέφεια και η φαινομενικότητα των ανθρωπίνων σχέσεων στις σύγχρονες κοινωνίες

Ο «Α» τιμώντας τις καλές τέχνες και σεβόμενος τις πρωτοποριακές εμπνεύσεις των σύγχρονων δημιουργών, έχει τη χαρά να παρουσιάζει στους αναγνώστες του, με αφορμή την επέτειο δύο χρόνων από τη μοντερνιστική έκθεση «Outlook» των συνουσιαζόμενων καρπουζιών και σταυρών, το μοναδικό αριστούργημα του βλοσυροειδούς του καλλιτέχνη και συνεργάτη του Γιάννη Στρούμπα.

Συνέχεια στη σελίδα 2

Ευρωπαϊκή πορεία...

Από ποιά χώρα, υποψήφια για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προέρχεται η ανωτέρω φωτογραφία με το πρωτοποριακό «σχολικό»; Άντε, να βοηθήσουμε: Είναι χώρα που ξεκινάει από «Τ», ή δε προσφορά της στον παγκόσμιο πολιτισμό είναι παροιμιώδης. Κι από ποιάν (άλλη) χώρα, πλήρες μέλος της ΕΕ σε 12 μήνες, είναι η δεύτερη φωτογραφία, όπου βλέπετε ένα αναπηρικό καροτσάκι (τέρμα δεξιά) να νοικιάζεται για... βόλτα σαν παιδικό όχημα; Βοηθάμε: Το όνομά της ξεκινάει από «Β» κι εκεί συχνά αν πετάξεις το χαρτί από το τόστ που έτρωγες, κάποιος άμεσα θα το αναζητήσει στα σκουπίδια να το ξεψαχνίσει μήπως και βρει να φάει κάτι...

ΣΕ ΗΧΟ ΠΛΑΓΙΟ

Του Ἡλία Σιαμέλα

«Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν τίποτε τὸ κοινὸ μὲ τὸν Χριστό... Δὲν εἶναι παρά μηχανές, τίποτα περισσότερο...»
Βίλχεμ Ράιχ

Χριστούγεννα! Τὸ ἔθιμο ἀπαιτεῖ κάποιοι νὰ ψέλνουν τὰ κάλαντα στοὺς ἰσχυροὺς. Μ' ἕνα τρίγωνο ἄς βγῶ κι ἐγὼ στοὺς δρόμους. Νὰ ψάλλω τὰ κάλαντα ἀπὸ μακριὰ καὶ σὲ λόγο στυφῶ. Ἐδῶ εἶμαι λοιπόν. Στέκω κατάντικρα στὸ μπλάβο σύννεφο. Νιώθω δυσβάσταχτα μικρὸς κι ἀφελῆς. Μία χρυσαλίδα μὲ χᾶδι φωτιᾶς. Ἄς ἀρχίσω! Ντρίν, ντρίν, ντρίν... «Καλὴν ἡμέραν Ἀρχοντες! Ἄν εἶναι ὀρισμὸς σας, Χριστοῦ τὴ Θεῖα Γέννηση νὰ πῶ στ' Ἀρχοντικό σας...»!

Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ὁ φασουλῆς λαός, ὁ κακομοίρης λαός, πὺ ψέλνει, πὺ προσκυνάει, πὺ ξεχνάει, πὺ κολακεύει, πὺ τὴ μία μέρα γεννάει τὸ Χριστό, γιὰ νὰ τὸν σταυρώσει τὴν ἄλλη. Πὺ τὴ μία μέρα ὑπερφηφίζει τὸν πολιτικὸ ἀρχηγό, γιὰ νὰ τὸν μοντζώνει τὴν ἄλλη.

Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, πὺ τὴ μία μέρα ἀκούει ἀπ' τὸν ἄμβωνα τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰ νὰ τὰ γράψει στὰ παλιά του παπούτσια τὴν ἄλλη: «Καὶ τοὺς κάλεσε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς λέει: Ὅσοι κυβερνοῦν τὰ ἔθνη τὰ καταδυναστεύουν».

(Κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιο)*: Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ὁ ἀφελῆς λαός, ὁ προδότης καὶ προδομένος, ὁ φτυμένος, ὁ προσκυνημένος, ὁ μαζοχιστής, πὺ θὰ ψάλλει αὐτὲς τὲς μέρες τὰ κάλαντα γιὰ τοὺς «Ἀρχοντες». Γιὰ τὸν Καραμανλή, πὺ μόλις χτὲς μοίραζε μύρια χαμόγελα καὶ λύθηκε μπροστὰ στὸν δολοφόνου τοῦ Λονδίνου. Σ' ἐκείνον τὸν βαμπιρογενῆ, πὺ ἐπνίξε στὸ αἷμα τὸ πολὺπαθο Ἰράκ.

«Ἦρθα νὰ βάλω φωτιὰ στὴ γῆ, καὶ τί θὰ ἤθελα περισσότερο ἀπὸ τὸ νὰ ἔχει ἀνάψει;» (Κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο):

Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ὁ γονυκλισίας λαός, ὁ δούλος λαός, τὸ ψωριασμένο κοπάδι. Ὁ ψωμοζήτητης ραγιάς, πὺ στὴ στρουγγα του ἔχει κλειστεῖ. Πὺ τουρτουρίζει ἀπ' τὸ κρῦο. Ὁ γέρος λαός πὺ παγώνουν τὰ πόδια του καὶ τὸ στομάχι του τρέμει. Πὺ πληρώνει τοὺς διευθυντάδες τῶν ΔΕΚΟ μὲ μυθώδη ποσά. Πὺ ἀμείβει ἀδρά τοὺς Πασάδες δημάρχους, πὺ ταῖζει μὲ παχύρρευστο μέλι τοὺς Τριακόσιους Κηφήνες καὶ τὲς στρατιῆς τῶν δημόσιων ὑπάλληλων, γιὰ νὰ τοῦ βάζουν θηλιές στὸ λαίμω.

«Κοιτάξτε καὶ φυλάγεστε ἀπὸ κάθε πλεονεξία, γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων δὲν εἶναι στὰ περίσσια ὑπάρχοντά τους» (Κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο):

Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ὁ καραγκιόζης λαός, πὺ ζητιάνικα σκύβει χρονιᾶρες μέρες κι ἀπλώνει τὴ χέρα του, γιὰ ν' ἀρπάξει ὅσα θὰ τοῦ δώσουν οἱ Εὐρωπαῖοι «ἐταῖροι», μὲ τὰ ματωμένα χέρια τοῦ Μπλέρ. Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ὁ ἀδηφάγος λαός, πὺ κλέβει, πὺ νοθεύει τὰ τρόφιμα, ὁ ξύπνιος μεσάζοντας, ὁ μικροαπατεώνας τῆς λαϊκῆς, ὁ μπακάλης κλεφτοκοτᾶς πὺ ἔγινε σουπερμαρκετάς. Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ὁ ἀπληστος μιζαποδόχος πολιτικός, ὁ διαπλεκόμενος μπάσταρδος, ὁ κομπογιαννίτης κρατικός λειτουργός, ὁ χρηματιστηριακός ἀετονύχης, ὁ μεγαλογιατρός φακελάκις, ὁ δικαστής καὶ ὁ δικηγόρος τῆς ἀρπαχτής, ὁ τηλε-στρατοδίκης παρουσιαστής, ὁ καναλαρχῆς φεουδάρχης, ὁ μεγαλοεργολάβος νταβατζῆς, ὁ τραπεζίτης ληστής...

«Αὐτὸς ὁ λαός μὲ τιμᾶ μὲ τὰ χεῖλη, ἀλλὰ ἡ καρδιά του εἶναι πολὺ μακριὰ ἀπὸ μένα». (Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο):

Εὐχόμεστε σὲ ὅλους Καλὰ Χριστούγεννα κι Εὐτυχισμένο τὸ Νέο Ἔτος. Σὲ φίλους καὶ «ἐχθρούς», σ' αὐτοὺς πὺ μᾶς ἀγαποῦν, σ' ἐκείνους πὺ μᾶς ἀγνοοῦν καὶ σὲ ὄσους - δικαιολογημένα ἢ μὴ - μᾶς ἀπεχθάνονται. Εἰδικὰ στοὺς τελευταίους, καθὼτι ἐπιθυμοῦμε νὰ εἶναι σαφές: Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ προσωπικὸ σὲ ὅσα ἐνίστε γράφουμε, τὸ σύμπτωμα εἶναι πὺ μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἀκόμη κι ἂν κάποτε... παρεκτρεπόμεθα εἶναι πὺ ἀστοχοῦμε στὴν ἔκφραση ἢ ἀπλῶς... ξεχνιόμαστε. Μακάρι τὸ 2006 νὰ βαδίσουμε τὸν ἀγχίκριμο δρόμο μεταξὺ ἀλαλίας καὶ ἐμπάθειας μὲ μεγαλύτερη ἐπιτυχία. Καλὲς γιορτές!

Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ὁ κενὸς καὶ γελοῖος λαός, ἡ καταναλωτικὴ μηχανή, τὸ - μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες - παιδί τῶν πολυεθνικῶν, πὺ τὸ μόνο πὺ ἔμαθε εἶναι νὰ χτίζει βουνὰ μὲ κοπριά καὶ σκουπίδια. Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ἕνας λαός «χριστιανικός», πὺ διοργανώνει κούφιετες γιορτές, πὺ παίζει μὲ τὰ παιγνίδια τῶν πολυεθνικῶν, πὺ στολιζει χριστουγεννιάτικα δέντρα, πὺ ἀνάβει ἑκατομμύρια λαμπιόνια, πὺ γερμίζει τὲς πλατεῖες μὲ «Χριστούς» καὶ μὲ «φάτνες» ἀπὸ ἀκριβὸ πλαστικό, τὴν ὥρα πὺ χιλιάδες παιδιὰ πεθαίνουν ἀπὸ πείνα στὸν κόσμον. Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ὁ ἀφελῆς καὶ μωρόπιστος, πὺ περιμένει τοὺς ἡγέτες τῆς Ἐκκλησίας νὰ σώσουν τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐκείνοι: «Πλαταίνουν τὰ φυλαχτάρια τους καὶ μακραίνουν τὰ κρόσσια, στὲς ἄκρες τῶν ρούχων τους». (Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο):

Ἐγὼ εἶμαι τοῦτος ὁ λαός, ὁ χάνος λαός, ὁ τρισάθλιος λαός, πὺ πληρώνει μισθοὺς κι ἀνάβει κεριά, πὺ ἀγοράζει χρυσοποικιλτες μίτρες καὶ δεσποτάδων βελούδινους μανδύες, μὲ συρόμενες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους... οὐρές!

Θλίψη, θλίψη, θλίψη καὶ ὀργὴ θανατερῆ. Καλὴν ἡμέρα ἄνθρωποι, ἂν εἶναι ὀρισμὸς σας... Πότε θὰ ἐξαγνιστοῦμε, πότε θὰ καταλάβουμε, πότε θὰ γίνουμε ἀπλοὶ ὡς τὸν Χριστό; Καλὴν ἡμέρα ἄνθρωποι... «Πότε θὰ πᾶμε, πέρα ἀπὸ τὲς ἀμμουδιές καὶ τὰ βουνὰ, νὰ χαιρετήσουμε τὴ γέννηση τῆς καινούργιας ἡμέρας, τὴ νέα σοφία, τὴ φυγὴ τῶν τυράννων καὶ τῶν δαιμόνων, τὸ τέλος τῆς μεγάλης ἀπάτης, νὰ λατρέψουμε -οἱ πῶτοι- τὰ Χριστούγεννα στὴ γῆ»;* *

* Οἱ Εὐαγγελικὲς περικοπὲς εἶναι ἀπὸ «Τὰ Εὐαγγέλια», σὲ μετάφραση Ἀγγελου Βλάχου, ἐκδ. «ΙΚΑΡΟΣ»

** Ρεμπῶ, «Μία Ἐποχὴ στὴν Κόλαση», σὲ παράφραση

Σύνδεσμος Καραθεοδωρή

Το Σάββατο 10 Δεκεμβρίου σε ξενοδοχείο της Κομοτηνής άνακηρύχθηκε επίσημως η ίδρυση του «Συνδέσμου φίλων Κ. Καραθεοδωρή». Η άνακήρυξη έγινε με τρόπο όντως πανηγυρικό, καθώς παραβρέθηκαν και πρόλογησαν ό ύφυπουργός Έξωτερικών Εύριπίδης Στυλιανίδης, ό δήμαρχος Κομοτηνής Τάσος Βαβατσικλής και δύο σημαίνοντα μέλη του έπιστημονικού συμβουλίου του σωματείου, ή κ. Σοφία Καλπαζίδου πού διδάσκει μαθηματικά Καραθεοδωρή στό Άριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και ό μαθηματικός Νίκος Λυγερός του πανεπιστημίου της Λυών, έπισκέπτης καθηγητής στό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο τήν τελευταία διετία.

Ό Ε. Στυλιανίδης μετά τήν άναφορά του στην προσωπικότητα και τό (έπιστημονικό, διδακτικό, έθνικό) έργο του Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή άπαρίθμησε τίς ένεργειές του πού συνέβαλαν στην άνάδειξη του μεγάλου μά άγνωμένου Θρακιώτη μαθηματικού, ό όποιος είναι πίο γνωστός ως δάσκαλος του Άνιστάν. Μάλιστα έπεφύλαξε και μία έκπληξη

στά μέλη του συνδέσμου, καθώς άνακοίνωσε τήν ισραηλινή ύπόσχεση νά σταλούν αντίγραφα τών τριάντα έπιστολών πού άντάλλαξαν οι δύο μεγάλοι έπιστήμονες και οι όποιες βρίσκονται στό Αρχείο Άνιστάν στό Ίσραήλ. Ό δήμαρχος Τ. Βαβατσικλής, χάρη στόν όποιο ύψώθηκε ό πρώτος άδριάντας του Καραθεοδωρή και δημιουργείται τό πρώτο Μουσείο σε κτίριο πού παραχώρησε ό Δήμος, τόνισε πώς θά συνεχίσει νά βρίσκεται στό πλευρό του συνδέσμου ήθικά μά και ύλικά. Η Σ. Καλπαζίδου δήλωσε έντυπωσι-

ασμένη από τήν δραστηριότητα πού συνάντησε στην Κομοτηνή για τόν μεγάλο μαθηματικό και ό Ν. Λυγερός θύμισε πώς τιμούμε πρωτίστως έναν μεγάλο έπιστήμονα κι ύστερα έναν Θρακιώτη - τόσο μεγάλο μάλιστα πού υπήρξε πρόεδρος της πρώτης Έπιτροπής Fields ό όποία από τό 1936 άπονέμει τά μετάλλια στους (κάτω τών 40 χρόνων) κορυφαίους μαθηματικούς του κόσμου.

Θά ήταν παράλειψη νά μήν άναφερθεί ή προσφορά του καθηγητή του ΔΠΘ Θωμά Βουγιουκλή, ό όποιος πρώτος άνέδειξε τή μορφή του Κ. Καραθεοδωρή με συνέδριο (τό 2000) στη Ν. Όρεσιτιάδα. Έκτοτε τήν πρωτοβουλία άνάλαβε ό μαθηματικός Σάκης Λιπορδέξης και με πραγματικά άκάματη ζέση συστράτευσε τόσο τους κυριότερους πολιτικούς άνδρες του τόπου μας, όσο και τους συνάδελφους μαθηματικούς, στην προσπάθεια άνάδειξης μιάς μεγάλης προσωπικότητας πού τιμά τή θρακική μας πατρίδα. Συγχαρητήρια και καλή συνέχεια!

Σχόλια πτερόεντα

«Αναλαμβάνουμε τή δέσμευση νά προωθήσουμε τή δημιουργία εύρωπιοχηής Θράκης». Στη φράση αυτή - κορωνίδα της κοινής άνακοίνωσης του Δικτύου έλληνο-τουρκικών και βουλγαρικών Δήμων «Πόλις» (Ελλάδας), «Trakya Kent» (Τουρκίας) και «Ram Trakia» (Βουλγαρίας) πρός τίς τρεις κυβερνήσεις και τήν Ευρωπαϊκή Ένωση (!!!) συνοψίζεται ή στόχευση τών πρωταγωνιστών του δικτύου και ή... δική μας άνησυχία. Στην πρόσφατη (10-11/12/05) τριεθνή συνάντηση και ύπογραφή πρωτοκόλλου συνεργασίας μεταξύ τών τριών Δικτύων από τους προέδρους τους Βασίλη Τσολακίδη, Αχμέτ Αϊγκιούν και Εύγένι Ζέλεβ έγιναν πάλι οι συνήθεις άναφορές στό κοινοτικά προγράμματα διασυνοριακής εύρωφαγίας, ζητούν (πάλι) κατάργηση της βίζας για Τούρκους πού έπισκεπτόνται τήν Ελλάδα αλλά προχώρησαν και παρακάτω: Η «δέσμευση» για τήν εύρωπιοχηή «Θράκη» τροφοδοτεί τά σενάρια πού θέλουν τήν δημιουργία θρακικού ζητήματος και είναι για μάς άπολύτως άπορριπτέα. Δέν μπορεί τή στιγμή πού άκόμη ως χώρα δέν έχουμε πετύχει τήν περιφερειακή ένοποίηση μας, νά φλερτάρουμε με ξένες περιοχές και μάλιστα με τέτοιους όρους. Μήπως τό ΥΠΕΞ πρέπει νά δώσει σιγά σιγά ένα τέλος σ' αυτή τή γιωργακοειδή φάρσα της «διπλωματίας τών δήμων», κλείνοντας τήν (έλλαδική) στρόφιγγα; Τί λέει ό Εύριπίδης;

Τάσο, σε παρεξήγησα. Στην αρχή μου κακοφάνηκε γιατί, πώς νά τό κάνουμε, κοτζάμ Δημοτικό συμβούλιο άπεφάνθη όμόφωνα να μήν περάσει ό δρόμος μέσα από τήν κοιλάδα Καρυδιάς - Πανδρόσου και σύ με τόση άνεση πās και κοτσάρεις τήν ταμπέλα του συναδέλφου Δήμαρχου...Κούρδτζαλη (!) πού δείχνει πρός τήν κατεύθυνση τών χωριών. Μετά συνέλαβα τό μεγαλειό της σκέψης, τό βάθος της σημειολογίας, τήν άνατροπή πού κρύβει ή συγκεκριμένη πράξη. Έχεις δίκιο,

πώς δέν τόχαν σκεφτεί και οι Καρυδιώτες: Τόν χρυσό κανόνα άναβολής επ' άόριστον τών έργων. Θέλεις νά πάει πίσω πās; Ξεκίνα και βάξε ταμπέλες. Δώσου ταμπέλες γεμάτες άστέρια εύρωπιακά "Τό παρόν ΓΚΡΑΝ ΚΑΡΑΚΑΚΑΝ ΕΡΓΟ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ κλπ", ή Έγνατία άκόμα γίνεται και άλλάξανε τίς ταμπέλες τρεις φορές γιατί από τή σκουριά δέν διάβαζες τίς ήμερομηνίες, μιλάμε για ταμπέλες τρίτης γενιάς... Όμως εδώ και ό Λαλιώτης χωριά. Μιλάμε για ταμπελοποίηση άνύπαρκτου έργου σαν τελειωμένο. Φοβερό! Μόνο τά διόδια λείπουνε. Μάκαζα 30! Κούρδτζαλη 83! Ξεκάθαρα πράματα. Παίρνεις τό δρόμο και πās... Υπάρχει ό δρόμος αλλά πού νά τόν βρεις, ό δρόμος είναι ιδέα!

Υ.Γ. Δέν ξέρω γιατί, αλλά στη γείτονα Βουλγαρία είναι σύνηθες νά έχουν ταμπέλες

για χωριά με τίς άποστάσεις και τήν κατεύθυνσή τους αλλά... χωρίς νά ύπάρχει δρόμος. Ένας πιθανός λόγος είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι κινούνται με τά πόδια, όποτε δέν ύπάρχει ή άνάγκη οδοποιίας. Μήπως έννοεις ότι αυτή θά ήταν και για μάς μία διέξοδος; Με μιά κίνηση τόσες λύσεις ρε Τάσο, ύποκλίνομαι....

Πασχάλης Κοπριτούδης

Έντυπωσιακή είσοδο στό διαγωνιζόμενο roster τών ύποψηφίων δημάρχων άκριτικής πόλης της Lamogioland έκανε και ό γνωστός και μή έξαιρετός κος Πασχάλης Κοπριτούδης, έξέχον μέλος της τοπικής όργανωσης του ΠΑναμογιολαντικού ΣΟσιαλιστρικού Καρκινώματος μέσω έπιστολής πού (μάς) έστειλε, κι όπου καταθέτει τό όραμά του για τό μέλλον της πόλης, της χώρας, της γής, του ήλιακού μας συστήματος και του γαλαξία μας (για τό σύμπαν μας έπιφυλάχθηκε για άλλη φορά).

Με τήν γεμάτη μετριοφροσύνη και σεμνότητα έπιστολή του άυτοπροτείνεται ως έναλλακτική λύση - διέξοδος στη στανική ύποστήριξη του πανθομολογούμενως άποτυχημένου νύν δημάρχου, στην όποία σύρεται έκδον άκον τό Καρκίνωμα. Καλεί και κάθε εύψηστο κορόιδο νά συνταχθεί με τό πλαίσιο άρχών πού προτείνει, άναμασώντας τή συνήθη παραδοξολογία περι άνεξαρτησίας τών άπόψεών του έντός βεβαίως τών άσφυκτικών όρίων πού θέτει a priori κάθε κομματική ένταξη. Φήμες πού τόν θέλουν νά συμμετέχει και σε χυδαία πολιτικά παιχνίδια, από αυτά στό όποία έχει μισηριδατισθεί, προκειμένου τουλάχιστον νά μαντρώσουνε τά δυσαρεστημένα πρόβια του κοπαδιού και νά ύφαρπάξουν τίς ψήφους τους, διαψεύδονται μετά βδελυγμίας.

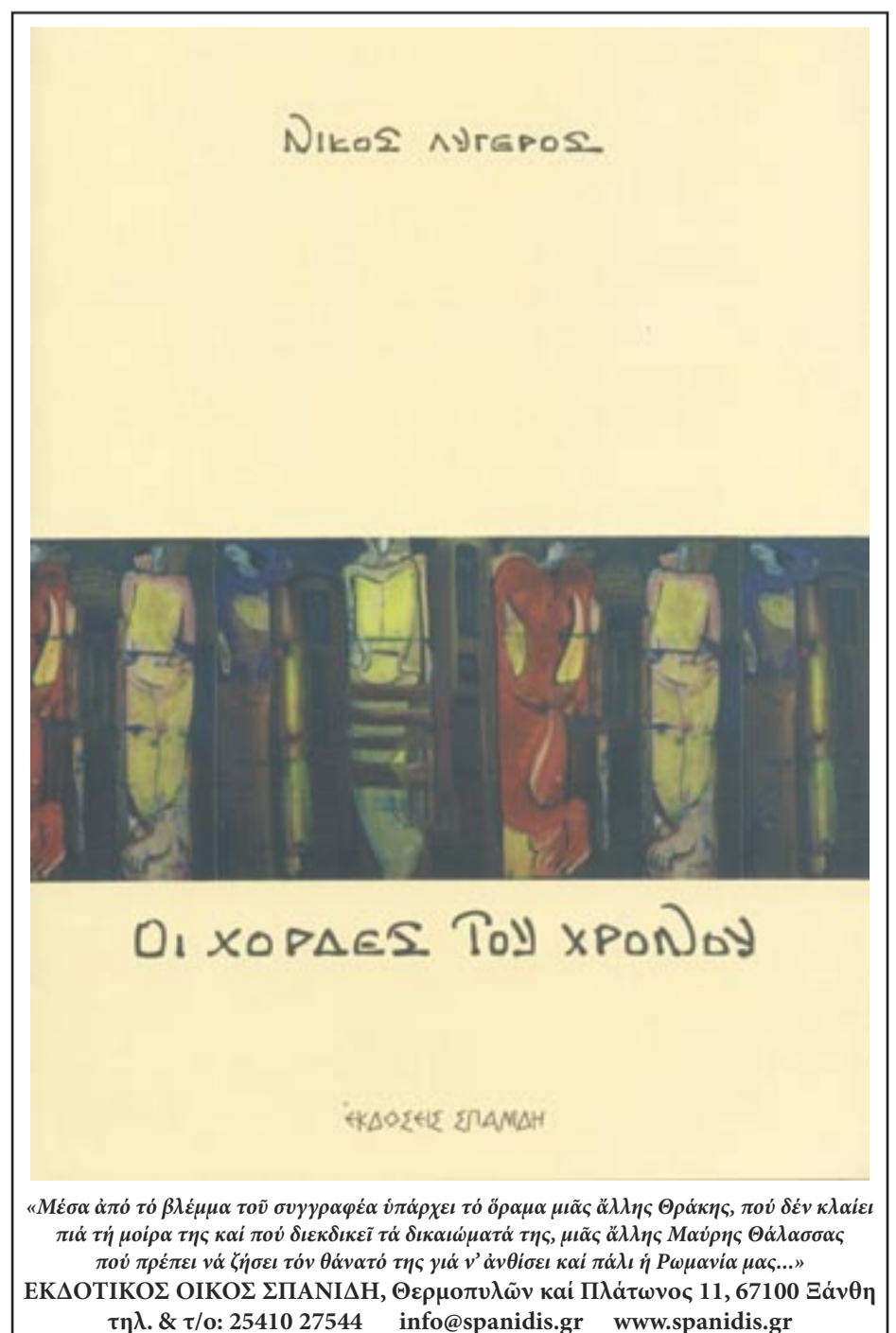
Η έπιστολή όπου παρατίθεται τό όραμά

του, δομημένο ως φαντασιακή κατασκευή, είναι διανθισμένη με τίς γνωστές νεοεποχίτικες έπιταγές περι άνοχής του διαφορετικού, άποκήρυξης του ρατσισμού, έθνικισμού, τών διακρίσεων θρησκείας, γλώσσας και άλλων τινών άπολύτως άσχετων με τά τοπικά ζητήματα (σχετικών όμως με τή μοίρα της άνθρωπότητας - πώς νά τήν αφήσει νά καταστραφεί;). Παρατίθεται με τόσο ειδυλλιακό τρόπο - good job, guys! - πού θά μπορούσε νά τό προσυπογράψει κάθε καλοπροαίρετος πολίτης άνεξαρτήτως πολιτικής τοποθέτησης. Ούσιαστικά άνακαλύπτει τό ζεστό νερό τό 2005, παρουσιάζοντας ως «όραμα» αυτό πού άυτονοήτως συμβαίνει εδώ και δεκαετίες στους περισσότερους Δήμους του πολιτισμένου κόσμου, αλλά φαντάζει έξωπραγματικό στις άσχημες, άντιλειτουργικές κι άπάνθρωπες μετενουπόλεις της Lamogioland. Έννοείται με τεράστιες εύθύνες (και) του Καρκινώματος τό όποιο ένα όραμα ύπηρέτησε τόσα χρόνια με εύλάβεια: τήν παραγωγή τόσων πολλών λαμόγιων με τουλάχιστον άδιευκρίνιστης προέλευσης (συνήθως κρατικής;) τεράστιες περιουσίες πού έχουμε χάσει τόν λογαριασμό.

Έμεις πάντως και γι αυτόν και για τους άλλους του ίδιου φυράματος ύποψηφίους ένα πράμα εύχόμαστε: νά μήν τούς πάρει χαμπάρι ή κοινωνία και τούς άνταμειψει με ό,τι π ρ α γ μ α τ ι κ ά τούς άξιζει...

«Η γλώσσα στην πολιτική, έτσι όπως τή χειρίζονται οι πολιτικοί, δέν τολμάει νά προσεγγίσει καμμία από αυτές τίς περιοχές, έπειδή ή πλειοψηφία τών πολιτικών - σύμφωνα με τίς άποδείξεις πού διαθέτουμε - δέν ένδιαφέρεται για τήν άλήθεια, παρά μόνο για τήν ισχύ και για τήν διατήρηση της ισχύος. Για νά διατηρηθεί αυτή ή ισχύς είναι άναγκαίο νά παραμείνουν οι άνθρωποι βυθισμένοι στην άμάθεια, νά μήν έχουν γνώση της άλήθειας, άκόμα και της άλήθειας της δικής τους ζωής. Γι' αυτό μάς περικλείει ένας σε μεγάλο βαθμό διακλαδωμένος ιστός ψευμάτων, από τόν όποιο και τρεφόμεστε».

Χ. Πίντερ, από τόν λόγο του κατά τήν άπονομή του Νόμπελ Λογοτεχνίας 2005

«Μέσα από τό βλέμμα του συγγραφέα ύπάρχει τό όραμα μιάς άλλης Θράκης, πού δέν κλαίει πιά τή μοίρα της και πού διεκδικεί τά δικαιώματά της, μιάς άλλης Μαύρης Θάλασσας πού πρέπει νά ζήσει τόν θάνατό της για ν' άνθίσει και πάλι ή Ρωμανία μας...»
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών και Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη
τηλ. & τ/ο: 25410 27544 info@spanidis.gr www.spanidis.gr

